

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4Csp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200672
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6821200672.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému Y. Y., A.. XX.XX.XXXX, S. W. L. X., A. XX, E. H., zastúpenému Občianskym združením Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 412 802, so sídlom Staničná 1702/10, 924 01 Galanta, v konaní o zaplatenie 4.127,98 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 177,61,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 16.03.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 15.04.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 15.05.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 15.06.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 15.07.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 17.08.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 15.09.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10,- eur od 17.11.2021 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 97,61 eur od 02.10.2018 do zaplatenia, sa zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2,87 eur od 21.11.2021 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Súd určuje, že úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.03.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

V. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 96% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

VI. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22.04.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.127,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 02.10.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným, ako dlžníkom dňa 02.03.2017 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 5.000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splátiť v 120 pravidelných mesačných splátkach po 85,57 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 10.268,40 eur. Žalovaný uhradil z uvedenej sumy 2.208,98 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.07.2018 žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok a poskytol žalovanému lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.09.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.09.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Dlh žalovaného predstavuje sumu 4.127,98 eur. Žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 6.239,35 eur. Žalovaný uhradil čiastku vo výške 2.208,98 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca uplatňuje vo výške 97,61 eur. Žalobca si tak uplatňuje nárok na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 4.127,98 eur (6.239,35 - 2.208,98 + 97,61) spolu s úrokom z omeškania.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k riadne doručenej žalobe poprel v celom rozsahu tvrdenia žalobcu s tým, že pohľadávku žalobcu neuznáva čo do dôvodu a výšky. Je sporná skutočnosť, či strany uzavreli platnú zmluvu. Okrem iného uviedol, že zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, obsahuje početné neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje všetky náležitosti a z uvedeného dôvodu by mal byť úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, do 30.04.2018 obsahovať uvedenie doby jej trvania aj termínu konečnej splatnosti. Predmetná zmluva tiež obsahuje nesprávne vypočítanú RPMN ani neuvádza presne, jasne a zrozumiteľne predpoklady pre výpočet RPMN. Predložená zmluva nie je podpísaná žalobcom a je preto neplatná od začiatku. Právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobca nevyužil v súlade so zákonom a predmetný úver nebol platne zosplatený. Listina označená ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.07.2018 osvedčuje nedoplatok na splátkach vo výške 251,29 eur, ktorý nedoplatok bol už zaplatený, čo vyplýva z listiny označenej ako „Prehľad splátok a úhrad“. Žalovaný tiež poprel, že by mu bola doručená listina označená ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 26.09.2018 a žalobca ani neosvedčil doručenie tejto listiny. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania. Žalobca neosvedčil platný právny dôvod na uplatňovanie žalovaného nároku v sume 4.127,98 eur, ide o nepravdivé tvrdenie. Žalobcovi žalovaný nárok nedlží a tento nie je ani dôvodný. Žalobca nemá platný právny titul na uplatnenie žalovaného nároku. Keďže neexistuje žalovaná pohľadávka, nemôže existovať ani príslušenstvo, preto aj v tejto časti je žaloba nedôvodná. Podľa predmetnej zmluvy neuplynul dátum konečnej splatnosti úveru, ktorý dátum je 20.03.2027, a preto žalobca nemá právo žiadať splátky splatné do budúcnosti. Navrhol, aby súd žalobu žalobcu odmietol a žalobcu zaviazal na úhradu trov konania.

4. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného okrem iného uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. Žalovaný nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Nakoľko žaloba poskytol žalovanému finančné prostriedky a žalovaný vykonal aj niekoľko čiastkových úhrad v zmluvne predpísanej výške, čím je preukázaná skutočnosť, že žalovaný bol s podmienkami zmluvy riadne oboznámený. Žalovaným uvádzané tvrdenia sú tak zjavne účelové v snahe spochybníť platnosť právneho úkonu. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením žaloby. Uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Celková suma pôžičky je tiež v zmluve uvedená správne. Vo vzťahu k RPMN žalobca ďalej uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy

sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Ani uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, tieto nerozporeval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Zároveň sú splnené aj podmienky aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko sa jedná o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, o čom žalobca predložil listinné dôkazy.

5. Žalobca k posúdeniu schopnosti žalovaného splácať úver ďalej na výzvu súdu uviedol, že žalovaný uvádzal rodinný stav ženatý, počet nezaopatrených detí - 0. Mesačný príjem uviedol žalovaný vo výške 611,10 eur. Zamestnávateľ žalovaného v čase posudzovania žiadosti bol Študentské domovy a jedálne STU v Bratislave. Jeho príjem bol overený doložený výpisom z účtu. Ďalej uviedol mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 0,- eur, avšak jeho skutočné finančné výdavky boli vo výške 374,- eur. Pri posudzovaní bonity v tom čase pri výdavkoch bol používaný koeficient 65%, ak išlo o klienta s rodinným stanom ženatý/vydatá. V prípade žalovaného bolo počítané s výdavkami vo výške 243,10 eur ($374 \times 0,65 = 243,10$). Platobná kapacita bola posúdená nasledovne: príjem žiadateľa 611,10 eur, výdavky 243,10 eur, životné minimum vo výške 198,09 eur, disponibilný príjem žalovaného bol vo výške 169,91 eur, mesačná splátka úveru predstavovala sumu 85,57 eur. Vzhľadom k uvedenému žalobca zastáva názor, že bonita žalovaného bola riadne posúdená.

6. Žalovaný sa následne vzájomnou žalobou podanou proti žalobcovi domáhal určenia, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.03.2017 je bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na porušenie zákonom stanovených povinností dodávateľa najmä § 7 a 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzájomnú žalobu žalovaný odôvodnil tým, že žalobca mu od 23.07.2012 do 20.05.2017 poskytol 10 po sebe idúcich úverov, a to bez posudzovania bonity a schopnosti splácať úvery, čo preukazuje samotná zmluva, v ktorej sa uvádza, že má mesačné výdavky 0,- eur, pričom mal a aj má úvery i hypotéku poskytnuté inými bankami. Zároveň poprel tvrdenie žalobcu, že jeho dlh voči nemu činí 4.127,98 eur, keďže žalobcovi stále posiela peniaze, nakoľko ich žalobca od neho stále žiada.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k vzájomnej žalobe žalovaného uviedol, že túto považuje v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť. Čo sa týka posudzovania bonity a schopnosti splácať úver, pridrižiava sa svojich doterajších tvrdení. Zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionovaného bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zmluva o pôžičke spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvnými stranami bola vrátane všeobecných obchodných podmienok riadne podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Ďalej okrem iného uviedol, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 80,- eur nasledovnými platbami: dňa 15.03.2021 v sume 10,- eur, dňa 14.04.2021 v sume 10,- eur, dňa 14.05.2021 v sume 10,- eur, dňa 14.06.2021 v sume 10,- eur, dňa 14.07.2021 v sume 10,- eur, dňa 16.08.2021 v sume 10,- eur, dňa 14.09.2021 v sume 10,- eur, dňa 16.11.2021 v sume 10,- eur. Z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 80,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Tiež vzal späť žalobu v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 97,61 eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petít žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.950,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.030,37 eur od 02.10.2018 do 15.03.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.020,37 eur od 16.03.2021 do 14.04.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.010,37 eur od 15.04.2018 do 14.05.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.000,37 eur od 15.05.2021 do 14.06.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.990,37 eur od 15.06.2021 do 14.07.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.980,37 eur od 15.07.2021 do 16.08.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.970,37 eur od 17.08.2021 do 14.09.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.960,37 eur od 15.09.2021 do 16.11.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.950,37 eur od 17.11.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia v celom rozsahu.

8. Uznesením Okresného súdu Revúca, sp. zn. 4Csp/30/2021 zo dňa 08.07.2021 bol návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 360 962, na pribratie do konania na stranu žalovaného, zamietnutý, nakoľko žalovaný s takýmto

návrhom občianskeho združenia výslovne nesúhlasil. Potreba súhlasu strany sporu, ktorá má byť v konaní podporovaná osobitným subjektom vyplýva zo samej podstaty a účelu tohto inštitútu, keďže je neprípustné, aby strana sporu bola pred súdom podporovaná niekým, účasť koho si v konaní neželá.

9. Uznesením, sp. zn. 4Csp/30/2021-223 zo dňa 26.11.2021 Okresný súd Revúca zamietol návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že žalobca síce tvrdil, že pristúpil k zosplatneniu úveru a žalovaného vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, v prejednávanej veci nedošlo k platnému predčasnemu zosplatneniu úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru a uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Inými slovami, veriteľ je povinný upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku skôr ako pristúpi k zosplatneniu dlhu. Zároveň však platí, že právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Táto žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky predstavuje jednostranný adresný hmotnoprávny úkon (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorý v zákonom predpokladanej lehote, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, musí byť dlžníkovi zároveň doručený (§ 565 veta druhá Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentným ustanovením a nie je možné ho preto zmeniť ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomnosti. K tvrdeniu, žalobcu, že žalovaný sa mohol o zosplatnení úveru dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby, súd preto ďalej uviedol, že žiadosti žalobcu o zaplatenie celého dlhu je v takomto prípade možné priznať zákonom predpokladané účinky iba vtedy, ak by takéto podanie žalobcu adresované súdu bolo doručené dlžníkovi v lehote do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čo sa v danom prípade nestalo, v dôsledku čoho toto jeho právo zaniklo. Žalobca síce písomnosťou zo dňa 26.09.2018 žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia jeho záväzku, avšak žiadnym spôsobom súdu už nepreukázal, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalovanému do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky aj riadne doručil, a žalovaný poprel, že by mu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené. Preukázané bolo preto iba to, že toto podanie bolo žalovanému spolu so žalobou doručené až dňa 04.06.2021. Z uvedeného dôvodu záväzok žalovaného nebol zosplatnený riadne a naďalej trvá v pôvodne dohodnutých splátkach až do konečnej splatnosti pôžičky, t.j. do 20.03.2027. Keďže nebola splnená druhá kumulatívne daná zákonná podmienka na prechod práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca nemohol pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX datovanej dňom 02.03.2017 previesť na tretiu osobu. Z uvedeného dôvodu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

10. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a splnomocneného zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Žalobca svoju neprítomnosť riadne a včas ospravedlnil prostredníctvom splnomocneného zástupcu svojou pracovnou vyťaženosťou. Výslovne súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Žalovaný výslovne súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti svojho splnomocneného zástupcu. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a splnomocnených zástupcov žalobcu a žalovaného.

11. Splnomocnený zástupca žalovaného vo svojom prednese na pojednávaní dňa 08.07.2021 ďalej uviedol, že žalobu žiada zamietnuť, a to z dôvodov, že žalobca neosvedčil poskytnutie úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo v súlade s ustanovením Občianskeho zákonníka § 53 ods. 9 a následne § 565. Dlžné splátky vo výške 251,19 eur v zmysle predžalobnej upomienky žalovaný vyrovnal dňa 25.10.2018, keď uhradil sumu 132,28 eur a dňa 18.12.2018, keď opäť uhradil sumu 132,28 eur. Keďže dlžná suma bola uhradená, žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ako jednostranný právny úkon sa nedostal do dispozičnej sféry žalovaného, preto neplynú z neho platné právne účinky. Poukazujúc na priemerné úrokové miery z úverov zároveň spochybnil aj výšku dohodnutej odplaty za predmetný úver s tým, že nie je možné splatiť úver tak, aby celková čiastka dosiahla 10.268,40 eur, pretože pri dohodnutej úrokovej sadzbe 17,90 %, ktorá je fixná, ostane pri 10 roku zostatok.

12. Súd postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd okrem dokazovania

navrhnutého žalobcom, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, označenými a predloženými žalobcom, a to notárskou zápisnicou č. A., A. XXXXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej PRMN, výpisom z účtu žalovaného, zoznamom dokladov k pôžičkám, fotokópiou OP žalovaného, žiadosťou o pôžičku, Predžalobnou upomienkou, doručenkou, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Výpisom o prehľade splátok a úhrad, výpisom z registra klientskych informácií, v predmetnom spotrebiteľskom spore s ochranou slabšej strany vykonal jednak dôkazy navrhnuté spotrebiteľom, a to výsluch žalovaného, oboznámením sa s prehľadom úverov poskytnutých žalovanému právny predchodcom žalobcu, a zmluvami o úveroch žalovaného v ďalších bankách - 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.), Prima banka, a.s., OTP banka, a.s., potvrdením o príjme žalovaného, dokladmi o zriadení trvalého príkazu na úhradu platby v prospech účtu žalobcu, výpisom z účtu L. Á., potvrdením o vklade hotovosti v prospech účtu žalobcu, vykonal tiež dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol, a to oboznámením sa lustráciami v REGOB, Sociálnej poisťovne a v Obchodnom vestníku na žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 02.03.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatro č. XXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 5.000,- eur právny titulom pôžičky, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 120 mesačných splátkach po 85,57 eur. Zmluvné strany si nedohodli poistenie pôžičky. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali čiastku 5.268,40 eur a celková suma pôžičky bola vo výške 10.268,40 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 17,90 %, pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 17,90 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 13,31 %. Najvyššia prípustná výška odplaty bola stanovená vo výške 18,72 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.04.2017. Ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý dňa 20.03.2027. Spôsob čerpania peňažných prostriedkov bol dohodnutý formou prevodu na účet označený žalovaným.

14. Notárskou zápisnicou č. A., A. XXXXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017, mal súd preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla v dôsledku jej rozdelenia na základe „Projektu rozdelenia zlúčením“, uzatvoreného medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami, pričom spoločnosť VÚB, a.s. sa stala právny nástupcom zanikajúcej spoločnosti, keďže predmetná vec sa netýka produktov QCar a Triangel - splátkový predaj, v prípade ktorých všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov prebrala ďalšia nástupnícka spoločnosť VÚB Leasing, a.s..

15. Žalobca výzvou - predžalobná upomienka zo dňa 26.07.2018 vyzval žalovaného k bezodkladnému splateniu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 251,29 eur s upozornením, že ak do 05.09.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 08.08.2018.

16. Podľa prehľadu splátok a úhrad a listinných dokladov predložených žalovaným, a to prehľadu transakcií za obdobie od 14.03.2021 do 14.10.2021 vyplýva, že žalovaný žalobcovi ku dňu 14.09.2021 uhradil celkom 2.278,98 eur. Zostatok neplatennej pôžičky predstavuje čiastku 4.843,27 eur, v ktorej sú zahrnuté aj zmluvné pokuty v celkovej výške 605,63 eur, ktoré si žalobca v predmetnom konaní neuplatnil. Z ďalšieho dokladu predloženého žalovaným označeného ako Založenie trvalého platobného príkazu na úhradu a vyjadrenia žalobcu ďalej vyplynulo, že žalovaný dňa 15.11.2021 žalobcovi uhradil ďalšiu čiastku vo výške 10,- eur, čo žalobca potvrdil pripísaním platby na jeho účet dňom 16.11.2021.

17. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že výšku svojho čistého príjmu v sume 630,- eur žalovaný preukázal výpisom zo svojho účtu vedeného v Prima banke Slovensko, a.s., na ktorý účet žiadal bezhotovostne poukázať peňažné prostriedky z predmetného úveru. Žalovaný bol zamestnancom Účelového zariadenia Študentské domovy a jedálne STU v Bratislave. Ku žiadosti o spotrebiteľský úver žalovaný ďalej predložil svoj občiansky preukaz a udelil tiež súhlas v zmysle zákona o ochrane osobných údajov. Podľa registra klientskych informácií mal žalovaný v čase posudzovania žiadosti o spotrebiteľský úver evidovaných 9 splátkových zmlúv v celkovej výške 19.800,- eur a 1 nesplátkovú zmluvu vo výške 1.000,- eur. Ďalšie žiadosti žalovaného o spotrebný úver zo dňa 27.01.2017 v sume 9.300,- eur a zo dňa 23.01.2017 v sume 19.200,- eur boli odmietnuté. Nebolo ďalej sporné, že žalovaný, ako žiadateľ o úver uvádzal rodinný stav ženatý a žiadne nezaopatrené deti a vyživované osoby.

18. Podľa súpisu úverov realizovaného žalovaným mu malo byť právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Consumer Fiannce Holding, a.s.) v dobe od 23.07.2012 do 30.10.2017 poskytnutých 10 úverov vrátane predmetného úveru, a to dňa 23.07.2012 suma 1.600,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX, dňa 19.11.2012 suma 4.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX, dňa 18.05.2013 suma 3.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX, dňa 29.01.2015 suma 2.500,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX, dňa 20.08.2015 suma 2.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX (ku zmluvám č. XXXXXXXX N. dňa 29.01.2015 a XXXXXXXX zo dňa 13.07.2015 žalovaný tiež predložil splátkový kalendár), dňa 20.08.2016 suma 10.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, dňa 20.04.2017 suma 5.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, dňa 20.05.2017 suma 6.500,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a dňa 30.10.2017 suma 2.000,- eur na základe zmluvy č. XXXXXXXX. Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi žalovaným a 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s. dňa 14.04.2014 bol žalovanému a jeho manželke L. Á. (ďalej len „manželka“) poskytnutý úver vo výške 30.000,- eur s mesačnou splátkou 413,- eur a dátumom konečnej splatnosti úveru 15.04.2024. Dňa 05.02.2015 žalovaný s manželkou uzavreli v Prima banke, a.s. ďalšiu zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 10.000,- eur s výškou mesačnej splátky 131,71 eur a splatnosťou úveru dňa 17.01.2025. Dňa 04.11.2013 žalovaný s manželkou uzavreli v OTP Banke Slovensko, a.s. zmluvu o úvere označenú ako „zmluva o OTP Refincanc exprese“ č. zmluvy 453/2014/13SU, na základe ktorej im bol poskytnutý úver 16.625,- eur s výškou mesačnej splátky 229,14 eur a konečnou splatnosťou úveru dňa 29.10.2023.

19. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že si nepamätá financie, ktoré dostal. Jeho finančný poradca v tom čase G. F. A., mu to nastavoval aby sa jeho výdavky znižovali tak, že tými ďalšími úvermi sa vyplácali predošlé úvery, nakoľko mal mesačne vysoké výdavky a nevedel to jednoducho splácať. V tom čase bol živnostník a robil rôzne nákupy cez triangel. Vtedy to začalo s úvermi. Jeho finančný poradca sa to snažil nastaviť tak, aby sa dostal do nižších mesačných splátok, lebo mal splátky aj 700,- eur a tými vyššími úvermi, aby sa tie menšie úvery posplácali. Splátky takto dokázal znížiť aj na polovicu. Tieto zmluvy mali byť tými vyššími úvermi splatené. Neskôr sa z nejakého inzerátu v novinách dozvedel o odľhovacej spoločnosti v Žiline, a uzavrel s nimi zmluvu. Dohodli sa, že oni budú všetky jeho úvery riešiť za neho a on im bude posilať peniaze. Hoci im peniaze posielal, dostal sa do exekúcií. Žiadal od nich výpisy, aby mal prehľad o tom, ktoré úvery a v akej výške sú splácané, keďže dostával upomienky, čo však odmietli. Nevie, kde tie peniaze odchádzali a na čo boli použité, ani nevie, ktoré z tých úverov boli v tom čase tými ďalšími úvermi vyplatené. Potvrdil, že mal účet v Prima banke, mal tam aj tri trvalé príkazy na splácanie iných úverov, tiež mal ubytovanie v Bratislave, a jeho príjmy boli nižšie ako výdavky, musel preto niečo urobiť, aby to bolo všetko poplatené. Žalovaný potvrdil, že splátky predmetného úveru vo výške 85,57 eur spočiatku splácal, a to 9 krát v roku 2017 a 2 krát v roku 2018. Jeho finančný poradca mu radil, kde sú nižšie úroky a mesačné splátky. Potom všetky tieto platby prebrala odľhovacia spoločnosť, preto on všetky ďalšie platby pozastavil. Pripustil, že mohol v roku 2018 uhradiť ešte platbu za marec, presne si to nepamätal, s tým, že potom to všetko prešlo na oddľhovaciu spoločnosť. Tvrdili mu, že mu pomôžu, ale nepomohli, cez nich sa dostal do problémov a aj exekúcií.

20. Z potvrdenia o príjme žalovaného vyplýva, že jeho mesačný príjem je cca 630,- eur mesačne. Za mesiac 09/2021 mu bola zároveň vyplatená mimoriadna odmena vo výške 170,- eur. Z potvrdenia o príjme manželky žalovaného za 09/2021 vyplýva, že táto pracuje na dohodu o pracovnej činnosti a výška jej príjmu je cca 140,- eur mesačne. Lustrácia v Obchodnom vestníku na žalovaného je negatívna.

21. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

22. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

23. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

24. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

25. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami Civilného sporového poriadku súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 177,61 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, ktoré je prejavom dispozitívneho oprávnenia žalobcu s predmetom konania. Keďže nejedná sa o prípad, kedy určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu, súd súhlas alebo príp. nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nezisťoval.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 04.12.2018 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.05.2017 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu

1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

36. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

40. Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

41. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

42. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

43. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 147 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

47. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

48. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

49. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v časti o zaplatenie 2,87 eur vyhovel, keďže v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, nakoľko jej dôvodnosť preukázanú nemal. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke, medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žalovaný nerozporoval, že predmetnú zmluvu riadne podpísal. Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti právneho predchodcu žalobcu a žalovaným, ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzavieraní a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, , keďže v zmluve je označený menom, priezviskom, rodným číslom a bydlisko. I keď žalovaný na jednej strane popieral, že by mu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, na pojednávaní uviedol, že si nepamätá, ktoré peniaze dostal, keďže v tom čase mal finančného poradcu G. F. A., ktorý mu to nastavoval tak, aby vyššími úvermi boli splatené nižšie úvery, čím sa znižovali mesačné splátky úverov, ktoré v tom čase mal, aj vo výške 700,- eur, až na polovicu. Na strane druhej žalovaný sám predložil súdu súpis celkovo 10 úverov, ktoré mu boli poskytnuté právnym predchodcom žalobcu za obdobie od 23.07.2012 do 30.10.2017 vrátane úveru poskytnutého mu na základe zmluvy č. I, zo dňa 02.03.2017 v sume 5.000,- eur. Výpisom z registra klientskych informácií žalobcu bolo zároveň preukázané, že celkovo 7 úverov žalovaného z rokov 2014, 2015 a 2016 bolo ku dňu 02.03.2017, t.j. ku uzavretia predmetnej zmluvy ukončených, resp. predčasne ukončených. Z uvedeného je zrejmé, čo žalovaný aj sám priznal, že neskoršie spotrebiteľské úvery už v tom čase používal na refinancovanie iných jeho existujúcich úverov s cieľom v konečnom dôsledku ušetriť finančné prostriedky a odľahčiť svoj finančný rozpočet ako dlžníka a svojej domácnosti. V neposlednom rade samotný žalovaný na pojednávaní uviedol i to, že v tom čase mal na svojom účte v Prima Banke, kde žiadal peňažné prostriedky poukázať, tiež zadané tri trvalé príkazy na splácanie iných úverov, a peniaze potreboval i na ubytovanie v Bratislave, a musel niečo urobiť, aby bolo všetko poplatené, keďže jeho príjmy boli nižšie ako jeho výdavky. Bolo preukázané, že žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur splatiť v 120 mesačných splátkach po 85,57 eur. Žalovaný ďalej potvrdil, že úver v dohodnutých splátkach spočiatku riadne splácal a v roku 2017 vykonal 9 úhrad po 85,57 eur a v roku 2018 vykonal 3 úhrady po 85,57 eur s tým, že všetky ďalšie úhrady pozastavil, až keď úhradu jeho finančných záväzkov na základe ich vzájomnej dohody prevzala oddlžovacia spoločnosť zo Žiliny a on jej na ten účel posielal peniaze. Zmluva o pôžičke obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti uvedeného zmluvného typu, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť po uplynutí dohodnutej doby poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky.

50. Vo vzťahu k námietkam žalovaného, pokiaľ ide o absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to absenciu rozlíšenia jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, súd uvádza, že súčasťou spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.03.2017 (ďalej len „zmluva“ alebo „predmetná zmluva“) je aj splátkový kalendár na str. 9/13 -11/13, ktorý obsahuje rozlíšenie každej zo 120 mesačných anuitných splátok na istinu a úrok, nakoľko zmluvné strany si poistenie úveru nedohodli (žalovaný poistenie úveru výslovne odmietol na str. 5/13), každá mesačná splátka obsahuje aj rozlíšenie poplatku za poistenie s výškou 0,- eur.

51. Pokiaľ ide o absenciu náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že aj tieto údaje sú v predmetnej zmluve obsiahnuté, vyjadrené počtom mesačných splátok, t.j. 120, čo predstavuje

obdobie 10 rokov, rovnako tak zmluva obsahuje konkrétny termín konečnej splatnosti úveru určený dňom 20.03.2017. Teda termín konečnej splatnosti úveru je presne určený dňom, mesiacom i rokom.

52. Vo vzťahu k absencii obsahovej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o nesprávne vypočítanú RPMN a neuvedenie presných, jasných a zrozumiteľných predpokladov pre výpočet RPMN súd ďalej uvádza, že v zmluve je RPMN uvedená v správnej výške 17,90%. Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, ich úlohou je určiť niektoré zložky, ktoré majú byť zahrnuté v celkových nákladoch spojených s úverom, pričom ich cieľom je zabezpečiť, aby bola RPMN vypočítaná konzistentne v záujme lepšej porovnateľnosti jednotlivých ponúk úverov. Základné predpoklady pre výpočet RPMN v zákone o spotrebiteľských úveroch sú obsiahnuté najmä v § 19 ods. 3, podľa ktorého pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere (ktoré sa prekrývajú s predpokladmi na výpočet RPMN uvedenými v predmetnej zmluve). Iba ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte RPMN použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2 pod bodom II.

53. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zákonodarca pod všetkými predpokladmi použitými na výpočet RPMN, ako náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemal na mysli všetky veličiny hodnoty a sumy použité pre výpočet, a ani matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, ale sú to niektoré osobitné zložky, okolnosti úveru, ktoré majú byť zahrnuté do celkových nákladov spojených s úverom (z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 25CoCsp/12/2020 zo dňa 09.02.2021). Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere pritom všetky spomínané veličiny a sumy použité pre výpočet RPMN vrátane matematického výpočtu na str. 12/13 označené ako „informácia o RPMN a priemernej RPMN“ obsahuje.

54. Záverom súd uvádza, že RPMN predstavuje pre spotrebiteľa informáciu o celkových aj súvisiacich nákladoch, ktoré sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, ktorá informácia mu umožňuje porovnať si rôzne ponuky s ohľadom aj na priemernú hodnotu RPMN, ktorú zmluva taktiež obsahuje. V zmluve je správne uvedená aj najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 %, ktorá vzhľadom na odplatu z úveru vo výške 17,90% prekročená tiež nebola.

55. Na strane druhej bolo preukázané, že pri samotnej individuálnej predzmluvnej procedúre právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného nepostupoval s odpornou starostlivosťou v rozsahu predpokladanom ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinnom v čase uzavretia zmluvy, keď právny predchodca žalobcu informácie o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného, nevyhodnotil racionálne a ekonomicky. Postup veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať pôžičku nezodpovedal údajom, ktoré mal veriteľ k dispozícii z registra klientskych informácií, keďže žalovaný mal v čase poskytnutia úveru u žalobcu 10 úverov, a ďalšie žiadosti o úvery v priebehu mesiacov január a február 2017 mu boli odmietnuté. A už vôbec nemohol zodpovedať údajom, ktoré si právny predchodca žalobcu mohol zabezpečiť z databázy o úverových záväzkoch žalovaného zo spoločného úverového registra informácií (žalovanému boli v tom čase v ďalších troch bankách na základe 3 úverov zmlúv poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 56.625,- eur s celkovou výškou mesačných splátok 773,85 eur (413,- eur, 131,71 eur, 229,14 eur) s dobou konečnej splatnosti úverov v trvaní 10 rokov), taktiež aj z overeného príjmu žalovaného, i keď samotný žalovaný pri individuálnej predzmluvnej procedúre neposkytol právnenému predchodcovi žalobcu pravdivé informácie o jeho existujúcich záväzkoch. Nebolo sporné, že pokiaľ ide o rodinné pomery žalovaný uviedol, že je ženatý a bez vyživovacích povinností. Finančná analýza žalobcu, platná v čase skúmania bonity žalovaného, nebola podľa názoru súdu vyhovujúca pre poskytnutie ďalšieho úveru vo výške 5.000,- eur, na 10 rokov, s mesačnou splátkou 85,57 eur, keďže z príjmu akceptovaného bankou vo výške 611,10 eur mesačne, a existujúcich výdavkov (aj pri použití koeficiente 65%), žalovanému nezostávala ani len suma životného minima na jednu dospelú osobu vo výške 198,09 eur, nie to ešte disponibilný príjem na splátku ďalšieho úveru vo výške 85,57 eur. Povinnosť posudzovať úverovú schopnosť spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou pritom chráni nielen samotného spotrebiteľa pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti splácať úver, ale sprostredkovane tiež spoločnosť ako celok, pretože predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom predĺženia a insolvenčie na strane spotrebiteľa a osôb na ňom závislých, a predchádza tiež narušeniu rodinných a sociálnych vzťahov. V neposlednom rade chráni tiež samotného veriteľa, pretože odborné posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver pri žiadosti o ďalší úver znižuje riziko veriteľov, ktorí tomuto spotrebiteľovi poskytli

úver, či iné služby už skôr (z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33Cdo 2178/2018 o dňa 25.07.2018).

56. Porušenie povinnosti žalobcu, ako veriteľa postupovať v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver v sume 5.000,- eur v dohodnutých splátkach vo výške 85,57 eur po dobu 10 rokov, súd vzhliadol v nesprávne vyplnenej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru v časti mesačných finančných výdavkov žalovaného, hodnovernosť údajov, ktorých právny predchodca žalobcu dostatočným spôsobom neoveril, hoci žalovaný bol minimálne v jeho vlastnej databáze dlhodobo evidovaný ako aktívny klient. Postupovať s odbornou starostlivosťou pritom znamená, že údaje, ktoré žalovaný veriteľovi uviedol, bol tento povinný overiť, prípadne porovnať s verejne dostupnými databázami vrátane spoločného úverového registra informácií.

57. Za hrubé porušenie povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu ako veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver súd s poukazom na vyššie uvedené považoval postup právneho predchodcu žalobcu, v dôsledku ktorého nedôvodne nebral do úvahy skutočné mesačné výdavky žalovaného na splátky úverov, čo má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.03.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným sa v zmysle ustanovení § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

58. S poukazom na uvedené súd vzájomnej žalobe žalovaného vyhovel a vyhlásil, že úver poskytnutý žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov.

59. Žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnil a úver včas nesplácal. Bolo preukázané, že žalobca výzvou zo dňa 26.07.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok po lehote splatnosti s upozornením na možnosť vyhlásenia spotrebiteľského úveru za predčasne splatný. Hoci žalobca tvrdil, že pristúpil k zosplateniu úveru a žalovaného vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo výzvou zo dňa 26.09.2018, v prejednávanej veci nedošlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Inými slovami, veriteľ je povinný upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku skôr ako pristúpi k zosplateniu dlhu. Právo zosplatiť záväzok môže pritom veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, inak toto jeho právo zanikne. Ako už bolo v bode 9. vyššie uvedené, žalobca písomnosťou zo dňa 26.09.2018 žalovaného síce upozornil na možnosť zosplatenia jeho záväzku, ktorá zásielka bola žalovanému doručená dňa 08.08.2018, avšak žalobca už žiadnym spôsobom nepreukázal, že oznámenie o zosplatení dlhu žalovanému riadne doručil a žalovaný uvedenú skutočnosť výslovne poprel. Znamená to, že v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno. V neposlednom rade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 ods. 1 a pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nezaoberal schopnosťou žalovaného z hľadiska jeho individuálneho posudzovania splácať poskytnutý úver s prihliadnutím na výšku, existujúce výdavky a príjem žalovaného, v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. Záväzok žalovaného nebol preto zosplatený riadne a naďalej trval v pôvodne dohodnutých splátkach až do konečnej splatnosti poskytnutej pôžičky.

60. Prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.04.2017 a posledná splátka bude splatná dňa 20.03.2027 (pri splatnosti spotrebiteľského úveru za 120 mesiacov). Znamená to, že ku dňu rozhodnutia súdu (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) boli splatné splátky od 20.04.2017 do 20.11.2021, celkovo 55 mesačných splátok istiny (bez akýchkoľvek úrokov) v sume po 41,67 eur. Znamená to žalovaný bol žalobcovi povinný zaplatiť sumu vo výške 2.291,85 eur. Nebolo sporné, že ku dňu rozhodnutia súdu žalovaný žalobcovi zaplatil čiastku v celkovej výške 2.288,98 eur. Ku dňu rozhodnutia súdu, t.j. ku dňu 13.12.2021 bol preto dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie nezaplatennej časti splátky splatnej za 11/2021 v sume 2,87 eur (splatná istina ku dňu rozhodnutia súdu vo výške 2.291,85 eur mínus úhrady žalovaného vo výške 2.288,98 eur). Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom dôvodne uplatnenú

sumu 2,87 eur titulom nevrátených splatných peňažných prostriedkov. V prevyšujúcej časti o zaplatenie splátok istiny v počte 65 splátok v sume po 41,67 eur, u ktorých splatnosť ešte nenastala, t.j. spolu v sume 2.708,55 eur, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

61. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania pre neunesenie dôkazného bremena o zosplatení úveru v zmysle ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a porušenie povinnosti podľa 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch súd žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovaného k zaplateniu úrokov z omeškania z nezaplatenej časti splatnej splátky vo výške 2,87 eur odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti, vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania až do jej zaplatenia, keďže právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol po 01.02.2013. Úrok z omeškania za splátky istiny splatné od 20.04.2017 do 20.10.2021, súd z dôvodu ich úhrady žalobcovi nepriznal.

62. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

63. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

65. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

66. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Úspech žalobcu pozostáva z časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, t.j. priznanej sumy 2,87 eur a tiež v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, lebo procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalovaný, keďže žalobca zobral žalobu sčasti o zaplatenie sumy 80,- eur späť z dôvodu úhrad realizovaných žalovaným po začatí konania. Úspech žalobcu tak predstavuje suma 82,87, čo je 2 %. Neúspech žalobcu je v sume 97,61 eur, v ktorej zobral žalobu bez uvedenia dôvodu späť a v sume 3.947,50 eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje čistý úspech žalovaného vo výške 4.045,11 eur, čo je 98 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 2% - 98%, čo predstavuje čistý úspech žalovaného vo výške 96% a z uvedeného dôvodu mu ako úspešnej strane v spore vznikol proti žalobcovi, ako neúspešnému v spore, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 %, ktoré trovy konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

68. O trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný mal vo veci plný úspech, keďže súd vzájomnej žalobe žalovaného proti žalobcovi v celom rozsahu vyhovel, preto mu ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré trovy konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

69. O výške náhrady trov konania a trov konania o vzájomnej žalobe rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.